

DRUŽBA SESTARA
SLUŽAVKI MALOGA I SUSA

STATUT
PRIJATELJA
MALOGA I SUSA

Zagreb, 2011.

Za izdavača:

**VRHOVNA UPRAVA DRUŽBE
SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA**
Naumovac 12, 10000 ZAGREB

Odgovara:

S. M. Maria-Ana Kustura, vrhovna glavarica

Lektura i korektura:

Zdenka Leženić

Tisak:

NAŠA DJECA, Zagreb

Naklada:

2500

*Gledam drago Djetešce gdje plače
u jaslama, slabo je, tužno je, siro-
mašno, nevoljno, a srce mi kaže da
je to Djetešce moj Bog, koji zato pos-
tade djetetom da ga se ne plašim,
već da ga ljubim svim srcem, svom
dušom.*

Sluga Božji Josip Stadler

Družba sestara SLUŽAVKI MALOG ISUSA

Vrhovna uprava

Naumovac 12, HR – 10 000 Zagreb

Tel.: (0)1 46 73 411, 46 63 631; telefax: 46 73 412

e.mail: generalat@hi.t-com.hr

www.ssmi.hr

Br.: 168 /2008.

Zagreb, 15. 10. 2008.

Predmet: Statut Društva *Prijatelja Maloga Isusa* i zamolba za odobrenje

**Poštovanom
Tajništvu HBK
10000 ZAGREB, Kaptol 22**

Cijenjenom naslovu prilažem obnovljen tekst Statuta Društva *Prijatelji Maloga Isusa* te molim njegovo odobrenje.

Promatrajući djelovanje *Prijatelja Maloga Isusa* na području svih biskupija u Hrvatskoj kroz proteklih trinaest godina, s radošću mogu konstatirati da daju sve radikalnije svjedočanstvo svog dubljeg kršćanskog života kao i ustrajnog traženja trpećeg Krista u bijedama poniženom bratu čovjeku.

Odobrenje Statuta PMI bilo bi Društvu sigurno uporište u djelovanju i izvor posebnog blagoslova.

Unaprijed zahvaljujemo na pozitivnom rješenju naše zamolbe.

Uz izraze osobita poštovanja

s. Maria – Ana Kustura

Vrhovna glavarica

Družba sestara
SLUŽAVKI MALOG ISUSA
S. MARIA - ANA KUSTURA, vrhovna glavarica
Naumovac 12
10000 ZAGREB

Mnogopoštovana,

Na temelju Vaše zamolbe (dopis broj: 168/2008. od 15. listopada 2008. godine), Hrvatska biskupska konferencija je na svome XXXVII. plenarnom zasjedanju u Šibeniku, 5. – 7. studenoga 2008. godine, pregledala Statut Društva Prijatelja Malog Isusa za razdoblje od pet godina (2008.-2013.).

Po isteku petogodišnjeg razdoblja potrebno je Hrvatskoj biskupskoj konferenciji podnijeti izvješće o radu Društva.

Želeći puno uspjeha u djelovanju Društva i ostvarenju njegovih plemenitih ciljeva, Vama i Vašoj Družbi molim obilje Božjeg blagoslova.

Mons. Vjekoslav Huzjak
generalni tajnik HBK

† Marin Srakić,
nadbiskup đakovačko-osječki
predsjednik HBK

Imaj prema Bogu srce djetinje, prema bližnjem srce majčinsko, prema sebi srce sudačko!

Sluga Božji Josip Stadler

STATUT DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Predgovor

Predraga braćo i sestre, prijatelji Maloga Isusa!

Zahvalnim srcem Gospodinu i Majci Crkvi predajem vam tekst Statuta koji je pregledala Hrvatska biskupska konferencija (u daljnjem tekstu HBK) i dopisom br. 295/2009. odobrila na razdoblje od pet godina. Time je Crkva službeno upoznata s vašim načinom života u kojem nastojite da djelima ljubavi i molitvom širite evanđeoski duh.

Tekst Statuta izraz je vašeg identiteta da bi svi u Crkvi po njemu mogli saznati tko ste, čemu ste se posvetili i na koji način nastojite ostvariti svoje poslanje na dobrobit svoje braće i sestara te na slavu Božju. Iz njega se jasno može vidjeti da su *Prijatelji Maloga Isusa* zajednica vjernika koji, u suradnji s Družbom sestara Služavki Maloga Isusa, nastoje u svijetu

živjeti evanđelje u duhu sluge Božjega Josipa Stadlera. Primjer Maloga Isusa, kojega ste izabrali za svoga prijatelja i zaštitnika, potiče vas da živite u poniznosti i jednostavnosti, potpuno predani volji nebeskoga Oca i zagovoru Blažene Djevice Marije.

Odobreni tekst služi vam za trajno preispitivanje vjernosti poslanju primljenu od Gospodina. U njemu se nalaze temeljne zasade vaše karizme koje se mogu i moraju iščitavati u životu zajednice, ali i svakoga člana ponaosob. Statut je nastao kao plod vašega dosadašnjeg načina života i djelovanja koje ste željeli pravno izraziti. Statut trajno usmjerava vaš život i službu.

Sestre Služavke Maloga Isusa podržavaju vas u plemenitu nastojanju izgrađivanja Crkve djelima ljubavi prema potrebnima i molitvom za Božji blagoslov Crkvi i svijetu. Zahvaljujemo vam na pomoći koju ste nam do sada pružali u apostolskom radu i njegovanju naše karizme, a uvjereni smo da će se naša suradnja nastaviti kako bi svijetom jače zasjala slava naše-

ga Spasitelja – Maloga Isusa. Neka vas u življenju vaše karizme, kako je određena ovim Statutom, prati njegov blagoslov i zagovor Blažene Djevice Marije.

s. Maria-Ana Kustura
vrhovna glavarica

Zagreb, o Blagovijesti 2011.

STATUT

DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

I. UVOD

Članak 1.

Društvo Prijatelja Maloga Isusa (dalje PMI) privatno je vjerničko društvo laika i klerika, suradnika Družbe sestara Služavki Maloga Isusa (u smislu kanona 303 Zakonika kanonskog prava), koji u svijetu nastoje živjeti evanđelje i teže prema kršćanskom savršenstvu u duhu sluge Božjega Josipa Stadlera.

Članak 2.

Društvo PMI uživa sva prava i sve obveze prema propisima kan. 298 § 1 i ravna se prema odredbama općeg crkvenog prava, ostalih crkvenih propisa i ovog Statuta.

Članak 3.

Društvo PMI djeluje pod višim vodstvom Družbe sestara Služavki Maloga Isusa (kanon 303).

Članak 4.

Sjedište Društva PMI je u generalnoj kući Družbe sestara Služavki Maloga Isusa u Zagrebu, Naumovac 12. Društvo PMI ima okrugli pečat promjera 3,5 cm s natpisom: *Prijatelji Malog Isusa – Zagreb*; u sredini pečata je lik Maloga Isusa ispod kojega je kratica PMI.

II. SVRHA

Članak 5.

Svrha Društva PMI jest:

- sudjelovati u životu Crkve brinući za Isusovu najmanju braću;
- posjećivati i, po mogućnosti, okupljati zapuštenu djecu, stare, bolesne i invalidne te napuštene i osamljene osobe;

- promicati kulturu života, mira i pravde;
- posebno njegovati i promicati pobožnost prema Malome Isusu i presvetoj Euharistiji;
- raditi na promicanju duhovnih zvanja te molitvom i svojim vjernim življenjem evanđelja biti spremni na prihvaćanje Božjega poziva i u tome pomagati drugima.

III. UREĐENJE I UPRAVA

Članak 6.

Društvo PMI uključuje se u poslanje Crkve na području Hrvatske biskupske konferencije.

Članak 7.

Društvo PMI može osnivati podružnice na razini biskupija i župa, provincija i samostana Družbe sestara Služavki Malog Isusa.

Članak 8.

Članom Društva PMI može postati svaki član Katoličke crkve koji se, nakon što je upoznat sa zadaćom, svrhom i duhovnim dobrima koja primaju članovi Društva PMI, pismeno prijavi izrazivši tako spremnost da će vršiti obveze članstva. Životna dob primanja u članstvo je punoljetnost.

Članak 9.

Članstvo prestaje:

- smrću člana;
- isključenjem iz Društva PMI, a regulira se Pravilnikom Društva PMI; konačnu odluku o isključenju donosi uprava Društva PMI;
- pismenom izjavom o istupanju iz članstva.

Članak 10.

Društvom PMI ravna Vrhovna uprava koja se sastoji od ravnateljice, šest članova i tajnice.

Članak 11.

Ravnateljicu Društva PMI imenuje vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, koja je i pokroviteljica Društva, uz savjetodavni glas svoga vijeća.

Članak 12.

Provincijalne uprave Družbe sestara Služavki Malog Isusa izabiru po dvije osobe (jednu sestru i jednog člana Društva PMI) za upravu Društva PMI. Vrhovna glavarica potvrđuje članove uprave na tri godine. Nakon isteka mandata, članovi mogu biti ponovo birani i potvrđeni. U slučaju odreknuća nekog člana uprave ili njegove nemogućnosti vršenja službe, ravnateljica Društva PMI, na prijedlog dotične provincijalne uprave, na njegovo mjesto imenuje novog člana do isteka mandata uprave.

Članak 13.

Ravnateljica:

- vodi Društvo PMI;
- zastupa Društvo PMI u javnosti i u pravnim poslovima;

- potiče na djelovanje voditelje i animatore područnih zajednica Društva PMI;
- saziva i vodi sastanke Vrhovne uprave Društva PMI, odgovara za Društvo pred Crkvom; za svoj rad odgovorna je vrhovnoj glavarici.

Članak 14.

Na prijedlog ravnateljice uprava bira tajnicu Društva PMI na razdoblje od tri godine. Tajnica vodi tekuće i administrativne poslove Društva PMI.

Članak 15.

Uprava Društva PMI sastaje se najmanje jedanput godišnje, a predsjedateljica je ravnateljica. Odluke uprave donose se glasovanjem, a izglasan se smatra prijedlog koji je dobio apsolutnu većinu glasova svih članova.

IV. NAČIN DJELOVANJA

Članak 16.

Članovi Društva PMI teže za što savršenijim kršćanskim životom za koji crpe snagu iz riječi Božje, molitve i dobrih djela, stvaraju mentalitet vrjednovanja života i dostojanstva svake ljudske osobe od njenoga začeća do prirodne smrti.

Članak 17.

Članovi Društva PMI nadahnjuju se duhom koji je Josip Stadler, utemeljitelj Družbe sestara Služavki Malog Isusa, ostavio ovoj redovničkoj zajednici.

Članak 18.

Članovi Društva PMI, kao suradnici Služavki Malog Isusa, traže snagu u betlehemskom otajstvu i u Isusovu životu kako bi u svojoj obitelji, župnoj zajednici i drugdje ostvarivali evanđeoski ideal ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

Članak 19.

Članovi Društva PMI:

- njeguju i šire pobožnost prema Malom Isusu;
- čitaju Sveto pismo i knjige duhovnog sadržaja;
- svake nedjelje i blagdana te svakog 25. u mjesecu sudjeluju u svetoj misi;
- sastaju se, po mogućnosti, svakog prvog četvrtka u mjesecu;
- mole molitvu Društva PMI;
- u svakom čovjeku, osobito u napuštenoj djeci, starijim i bolesnim osobama gledaju i ljube Dijete Isusa;
- u svakodnevnom životu savjesno vrše svoje svagdanje dužnosti;
- mole za duhovna zvanja, posebno za pomladak sestara Služavki Malog Isusa.

Članak 20.

Za bolju komunikaciju među članovima Društva PMI tiska se informativni bilten *Prijatelj malenih.*

Članak 21.

Nebeski zaštitnik Društva PMI je Blažena Djevica Marija – Blagovijest (25. ožujka).

V. MATERIJALNA SREDSTVA

Članak 22.

Da bi Društvo PMI moglo što plodonosnije djelovati i ostvarivati postavljene ciljeve, materijalna potpora ostvaruje se osobnim priložima članova Društva (određena članarina) i darovima dobrotvora te drugim načinima koji nisu u suprotnosti sa Zakonikom kanonskog prava i pozitivnim građanskim propisima koji se odnose na neprofitne organizacije.

Društvo PMI je vlasnik dobara koja posjeduje te nositelj prava i obveza koja proizlaze iz tog vlasništva.

Članak 23.

Financijsko poslovanje Društva PMI regulira se posebnim Pravilnikom.

VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

Nadzor nad radom Društva PMI i nad upravljanjem materijalnim dobrima obavlja mjesni ordinarij prema odredbama Zakonika kanonskog prava (Kan 325, §1 – 2).

Članak 25.

Društvo PMI prestaje postojati odlukom Vrhovne uprave Družbe sestara Služavki Maloga Isusa ili ukinućem mjerodavne crkvene vlasti.

Članak 26.

U slučaju prestanka postojanja Društva PMI, o njegovim materijalnim dobrima odlučuje Vrhovna uprava Družbe sestara Služavki Maloga Isusa ili mjerodavna crkvena vlast, uz poštivanje stečenih prava i volje darovatelja.

Članak 27.

Eventualne nejasnoće koje bi proistekle iz pojedinih odredaba Statuta Društva PMI dogovorno će tumačiti i rješavati Vrhovna uprava Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i mjesni ordinarij.

Članak 28.

Ovaj Statut prihvaćen je na sjednici Vrhovne uprave Društva PMI održanoj 29. kolovoza 2006. u generalnoj kući u Zagrebu. Statut stupa na snagu nakon pismena odobrenja mjerodavne crkvene vlasti.

U Zagrebu 30. kolovoza 2006. godine

s. M. Marcela Žolo
tajnica

s. Maria-Ana Kustura
vrhovna glavarica

DODATAK I.

PRIJATELJI MALOGA ISUSA

Prijatelji Maloga Isusa (PMI) suradnici su Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, Družbe koju je u Sarajevu 1890. godine utemeljio sluga Božji nadbiskup Josip Stadler, čiji je proces kanonizacije u svojoj rimskoj fazi.

Prije 16 godina, odnosno 1994., M. Mirjam Dedić, tadašnja vrhovna glavaričica naše Družbe, došla je na ideju da se oformi društvo naših suradnika koji nisu članovi Družbe, ali žive i djeluju u duhu Družbine karizme i njezine duhovnosti. Oni na taj način u svojim životnim okolnostima proširuju naše poslanje služenja potrebitima. Prijatelji Maloga Isusa žive u trajnom prijateljstvu s Malim Isusom; oni imaju srca za Njegovu i našu najmanju braću: za napuštene, bolesne, osamljene i siromašne.

U svakodnevnom životu svjedoče im poruku radosne vijesti: svojim posjetom, ra-

dom za napuštenu djecu, informiranjem, pozivanjem te uključenjem i drugih na razne susrete i aktivnosti. Moleći se i pomažući siromašne krajeve i ljude, PMI brinu o školovanju siromašne djece i pomažu djeci s posebnim potrebama. U njihovim srcima neprestano odzvanja ona Isusova: “Što god ste učinili jednom od moje najmanje braće, meni ste učinili.”

Prijatelji Maloga Isusa aktivno – čitanjem i molitvom vjernika – sudjeluju u liturgijskim slavljinama; oni svake nedjelje i blagdana, a po mogućnosti i svakog 25. u mjesecu na spomen Isusova rođenja sudjeluju na svetoj misi i primaju svetu pričest. PMI njeguju i šire pobožnost prema Malom Isusu i euharistiji, koja je živi Bog s nama, te Blaženoj Djevici Mariji, Isusovoj i našoj majci. Oni svakodnevno mole molitvu PMI i uključuju se u molitvu Crkve za duhovna zvanja, posebno za sestre Služavke Maloga Isusa. Osvježeni Božjom milošću PMI mogu zajedno sa sestrama SMI s više snage i poleta ići u novi

život – život s Isusom i za Njega – kako bi zajedno sve više postajali svijetle zrake Božje ljubavi, dobrote i nježnosti koje će svojom toplinom grijati svako srce i svaki novi dan.

Društvo PMI ima vlastiti Statut prema kojemu djeluju. Članovi se okupljaju svakoga četvrtka i mole, dogovaraju nove akcije, a imaju i svoja mjesečna okupljanja svakog 25. dana u mjesecu kada slave svetu misu, razmišljaju, mole i imaju svoj određeni duhovni program.

Svake godine održavaju se redoviti veliki susret PMI u sve tri naše provincije: sarajevskoj BDM, splitskoj sv. Josipa i zagrebačkoj Presvetog Srca Isusova i Marijina.

PMI imaju svoj bilten koji je počeo izlaziti 1996. godine pod imenom *Prijatelj malenih*, a izlazi dva puta godišnje – o Božiću i o Uskrsu.

Ako netko želi biti član Društva PMI, od nas će zatražiti pristupnicu koju će ispuniti svojim biografskim podacima.

Na pristupnici su ukratko naznačene dužnosti i obveze PMI. Ispunjen dio pristupnice vrati se nama, a od nas kandidat dobiva iskaznicu sa svojim matičnim brojem i žigom PMI te potpisom vrhovne pokroviteljice društva. Tako postaje punopravnim članom Društva PMI.

DODATAK II.

DRUŽBA SESTARA SLUŽAVKI MALOG ISUSA

Družbu *sestara Služavki Malog Isusa* utemeljio je nadbiskup Josip Stadler 24. listopada 1890. godine u Sarajevu s nakanom da njezine članice skrbe o nezbrinjutoj djeci, starim, bolesnim i napuštenim ljudima. Utemeljitelj je Družbu nazvao: *Služavke siromaha* ili *Služavke Maloga Isusa*. U nazivu je zamislio i uputio na vrhunjaravno služenje. Skrbiti se o siromahu ili služiti Isusu za Stadlera je isto djelo. Isus se rodio kao beskućnik, bio prognan i u stalnoj životnoj opasnosti. Sam uzima narav sluge kako bi služio grješnicima i siromasima. Misterij utjelovljenja i Isusova djetinjstva temelj je Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, što je uneseno u *Konstitucije Družbe*.

Prva *Pravila* Družbe osmislio je i napisao nadbiskup Josip Stadler. Sveti Otac Pijo X. odobrava ih 1906. godine na kušnju, a

1912. dobivaju konačno odobrenje. *Bethlehem* u Sarajevu postaje kuća matica Družbe, gdje je i sjedište Vrhovne uprave sve do 1. srpnja 1949. godine kada komunističke vlasti protjeruju sestre. Vrhovna uprava se seli u Zagreb gdje djeluje i danas.

Zajednica slavi sv. Rafaela kao osobitog nebeskog zaštitnika i njegov spomendan kao dan osnivanja Družbe.

Odlukom Generalnog kapitula Družbe 1969. godine Družba se dijeli u tri provincije: *Provincija Presvetog Srca Isusova i Marijina* sa sjedištem u Zagrebu, *Provincija sv. Josipa* sa sjedištem u Splitu i *Provincija Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije* sa sjedištem u Sarajevu.

Družba danas ima ukupno 374 sestre koje djeluju u 74 zajednice u domovini i inozemstvu.

DODATAK III.

SLUGA BOŽJI JOSIP STADLER

Sluga Božji Josip Stadler rođen je u Slavonskome Brodu 24. siječnja 1843. u skromnoj obrtničkoj obitelji. U jedanaestoj je godini ostao siročić bez oca i majke. Svršava gimnaziju u Zagrebu 1862., nakon toga studira u Rimu do 1869. i postiže dva doktorata, a za svećenika je zaređen 1868. u Rimu. U Zagrebu je profesor i dekan do 1881. Vrhbosanskim nadbiskupom imenovan je 16. kolovoza 1881., a 14. siječnja 1882. došao je u Sarajevo.

Kroz 37 godina upravljanja Vrhbosanskom nadbiskupijom uspio je podići kaptol, sagraditi dječjačko sjemenište u Travniku, Bogoslovno sjemenište u Sarajevu, katedralu, nekoliko crkava po nadbiskupiji. Osim toga, podigao je i ubožnice "Betlehem" i "Egipat", koje je opskrbio gospodarstvima kako bi se mogle same održavati. U tu svrhu osnovao je i Družbu sestara Služavki Malog Isusa kojima je povjerio služenje Kristu u siromasima.

U Bosnu je doveo isusovce i sestre Kćeri Božje ljubavi koje, uz već nazočne franjevence i sestre milosrdnice, preuzimaju odgoj i obrazovanje mladeži u većim centrima nadbiskupije. Uz materijalnu izgradnju Vrhbosanske nadbiskupije, nije bila zanemarena ni ona duhovna. Sluga Božji Stadler se, kao čovjek koji je posjedovao široku kulturu uma i srca, bavio i pisanom riječi. Uz znanstvene spise iz filozofije i teologije on piše, prevodi i objavljuje pučko-nabožne i praktično-pastirske spise koje je držao potrebnima za kršćansku izobrazbu hrvatskoga puka. U tom smislu osniva listove i pokreće časopise u kojima i sam objavljuje svoje priloge. Svojim radom htio je biti od pomoći u vjerskom i narodnom odgoju svim društvenim slojevima ne samo u svojoj nadbiskupiji nego i na čitavom hrvatskom govornom području. O njemu se s pravom može reći da je preporoditelj i duhovni obnovitelj Bosne.

Sam sluga Božji Stadler izrazio je načelo svoga života u rečenici: *Imaj prema*

Bogu srce djetinje, prema bližnjemu srce materinje, prema sebi srce sudačko. Već to pravilo odražava i zahtijeva herojske krijeposti. Svjestan ozbiljnosti toga zahtjeva, u pismu od 28. studenoga 1892. piše: "Imam tisuću želja koje moram provesti samo milošću Božjom i uz Marijinu zaštitu." Iz trajne molitve crpio je snagu za krjeposni život i rad kako bi mogao ostvariti herojska djela dobrote i ljubavi i darovati ih svome narodu, posebno najpotrebitijima onoga vremena. Naviještao je ljudima kraljevstvo nebesko, ali se i te kako brinuo da se oni dobro osjećaju i ovdje na zemlji. Gladne je hranio, tužne tješio, osamljene uključivao u društvene zajednice i sve njih vodio Bogu, koga je znao navijestiti kao dobra i milosrdna Oca koji ljubi svoju djecu.

Život i djela sluge Božjega Josipa Stadlera svjedoče da je riječ o velikanu duha, čovjeku širokih pogleda, vizionaru budućnosti koju je uvijek vidio u Božjim rukama. Iako je živio u teškim okolnostima, sačuvao je mir duše i prisebnost u svom

djelovanju. Bio je čovjek krijeposti, osobito krijeposti milosrđa, čovjekoljublja i bogoljublja. Njegova veličina vidi se u zauzetosti za malog, nepoznatog čovjeka. Bio je odvjetnik onih koji nisu mogli doći do riječi. Imao je oko za vidjeti potrebe ljudi oko sebe, ali je također imao i srca te im pomagao. Revnost za duše, briga za sirotinju i ljubav prema Svetoj Stolici bile su njegove najvažnije karakteristike.

Sluga Božji Stadler poduzimao je velike radove za koje nije imao osiguran sav novac nego se morao uzdati u dobrotu ljudi i Božju providnost, što je on zdušno i činio. Imati bezgranično pouzdanje u Boga i veliko povjerenje u ljude nije lako. Za to se traži velika zrelost i izgrađen karakter, drugim riječima, osoba koja zna i može izići iz sebe i svoju sigurnost naći u Bogu. Imati povjerenje u ljude jest sinonim za autentičnu ljubav prema njima. Da je nadbiskup Stadler imao zavidno pouzdanje u Boga, svjedoče djela koja je, uz Božju pomoć, ostvario. On jednom reče: "Bog ne zapovijeda nemogućih stvari,

nego zapovijedajući opominje da činiš što možeš, a moliš što ne možeš i pomaže te da uzmogneš." Bio je čovjek "čvrste vjere, neograničenog pouzdanja u Boga i srca puna ljubavi".

Sluga Božji Stadler često je u svojim molitvama tražio krijepost ljubavi. Posebno su mu bile na srcu male, zaboravljene i od društva prezrene osobe. Brojni su primjeri koji potvrđuju njegovu karitativnu ljubav i zauzetost za najpotrebnije. Budući da je i sam odrastao u siromaštvu, on je dobro znao da samo prava kršćanska ljubav može iscijeliti rane krutoj bijedi i ljudskoj nevolji. Oni koji su poznavali nadbiskupa Stadlera, tvrde da su njegova vrata uvijek, od ranog jutra do kasno u mrak, bila otvorena za siromahe i sve one koji su mu navraćali. Nadbiskup Stadler posebno je volio svoju siročad. Rado je razgovarao i igrao se s njima. Jednom je izjavio: "Ne žalim ništa za tu djecu. Ja sam uvjeren da će ona donijeti veliki blagoslov Božji Vrhbosanskoj nadbiskupiji."

Sluga Božji Josip Stadler bio je veliki Hrvat. Kao sarajevski nadbiskup on je štitio prava Hrvata katolika koliko je samo mogao. Bio je velikodušan ne samo prema svome hrvatskom narodu nego i prema osobama druge narodnosti i vjeroispovijesti. Tako je jednom došla neka muslimanska žena s djetetom govoreći kako ju je jedan momak zaveo. Nakon što je rodila dijete, njezini su je roditelji izbacili iz kuće te već tri dana luta po Sarajevu i umire od gladi. Kad je to čuo nadbiskup Stadler, primio je dijete u sirotište Egipat, a nesretnoj ženi dao nešto novaca za putni trošak.

Velika krijepost razboritosti nadbiskupa Stadlera vidi se u njegovu nastojanju da dođe do ljudi i da im radosnu vijest najviješti na način koji je njima primjeren. Imao je i dubok osjećaj pravednosti. Posebno je bio osjetljiv kad su bila ugrožena prava malih i nepoznatih ljudi. Bio je jak i hrabar čovjek o čemu svjedoče djela koja je poduzeo i ostvario kao čovjek i kao

nadbiskup. Istinu u koju je bio uvjeren, bio je spreman hrabro zastupati i braniti. Kao mladić bio je veoma živahan, a postao je tako miran i blag, tako čedan i krotak. Uzrok takve promjene bila je sigurno pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu i Prečistom Srcu Marijinu. Njegovi životopisci svjedoče kako je čedno nastupao i hodao te umjereno govorio.

Veoma je cijenio krijepost poniznosti koju je shvaćao kao uvjet za izvršavanje volje Božje. Kod Isusa je posebno cijenio njegovu spremnost da se rodi u štali na slami radi nas, odnosno, iz ljubavi prema nama. Poniznost sluga Božjega Stadlera vidi se i u njegovoj spremnosti da prizna svoje slabosti i pogrješke. Sluga Božji Stadler bio je veoma zahvalan Bogu znajući da od njega dobiva pomoć u svojim pothvatima. Svoju zahvalnost Bogu, uz molitvu, izražavao je još većim predanjem volji Božjoj još većom zauzetošću za interese kraljevstva Božjega služeći svome stadu kao dobar pastir.

Red, do kojeg je i sam držao, tražio je i od svojih svećenika. U svom životu i radu morao se nadbiskup Stadler susretati s puno križeva i poteškoća, ali nije nikada očajavao. Štoviše, znao je on u svojoj mucu zahvaljivati Bogu za križeve koje mu je slao. Volio je šalu i gajio gostoljubivost, a svojim je dosjetkama i vedrinom sve uveseljavao. Bio je čovjek velikih želja i dalekosežnih vizija.

Kao dobar pastir, sluga Božji Stadler znao je čitati znakove vremena. Bio je uistinu dobar pastir koji poznaje svoje stado i zna što mu je potrebno za njegov duhovni napredak. Prva mu je briga bila narod temeljito poučiti u vjeri. On sam je već kao student teologije bio veliki ljubitelj Svetoga pisma. Nadbiskup Stadler bio je izvrstan učitelj duhovnoga života jer je dobro poznao ljudsku narav i zakone ljudskog psihološkog i duhovnog rasta. U procesu obraćenja on izvrsno spaja potrebu ljudskoga zalaganja i milosti Božje kojoj uvijek daje prednost. Kao pravi

učitelj duhovnoga života upozorava da je istinita mudrost u nastojanju da se što više približimo savršenstvu u svome staležu, a ne u nekom drugom zamišljenom. Umišljenom savršenosti naziva i naše nastojanje da činimo ono dobro koje nismo dužni učiniti, a da zanemarujemo i propuštamo ono dobro koje smo dužni činiti, a ne činimo ga.

Duhovnost nadbiskupa Stadlera ima naglašenu trinitarnu, euharistijsku i marijansku dimenziju, a posebno se ističe njegova pobožnost Presvetom Srcu Isusovu. Imao je "nježnu, djetinju pobožnost kojom bijaše odan osobi Spasiteljevoj, Njegovoj Presvetoj Majci i sv. Josipu, svojem zaštitniku". Kao takav, pozitivno je djelovao na druge osobe. Bio je čovjek molitve. U ratnom vihoru potiče svoje vjernike da se podvrgavaju volji Božjoj u svim događajima svoga života dok svećenike potiče na molitvu Bogu koji jedini može čovjeka riješiti muka i nevolja. Središnje mjesto u njegovoj pobožnosti i duhovno-

sti zauzima sakramentalni život, napose presveta euharistija.

Sluga Božji Stadler nosio je u sebi ekumenski duh, no bio je svjestan činjenice da je ekumensko zbližavanje cilj koji nije lako postići. Tako on u pismu zahvaljuje Svetom Ocu na jednom dokazu ljubavi i napominje “da sveto ujedinjenje običnim putem nije moguće nego da za to treba izvanredna milost Božja”.

Iako je nadbiskup Stadler bio visoki crkveni dostojanstvenik, živio je vrlo skromno i siromašno. Isusovac Anton Puntigam za njega kaže: “Umro je bez dugova, ali isto tako i bez trunke imanja. Stoga nije pravio nikakvu oporuku. Ali ostavio nam je svoja djela, svoj sveti život i svoju blaženu smrt.” A ima li što bolje i veće od blažene smrti kojoj je prethodio svet život ispunjen velikom vjerom, nepokolebljivom nadom i nesebičnom ljubavlju?

Izmiren s Bogom i ljudima pošao je s ovoga svijeta 8. prosinca 1918., na blag-

dan Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije koju je kao majku Isusa Krista neizmjerljivo štovao. Iza sebe nije ostavio dugova, a ostavio je svoja djela koja i danas, kao nadahnuće, govore o jednom velikanu hrvatske povijesti. Stadlerovi zemni ostatci počivaju u sarajevskoj katedrali. Na njegov grob dolaze sestre, svećenici i vjernici moleći zagovor kod Boga u raznim potrebama. Valja ovdje spomenuti i posjet slugu Božjega pape Ivana Pavla II. Sarajevu koji je 12. travnja 1997. ulazeći u sarajevsku prvostolnicu pošao najprije na grob slugu Božjega Josipa Stadlera, a zatim je u svom obraćanju svećenicima, redovnicima, redovnicama, bogoslovima i sjemeništarcima podvukao njegov život kao uzor pastoralne zauzetosti revnoga pastira koji je bio vjeran Bogu i odan Svetoj Stolicu.

Nakon blažene smrti slugu Božjega 8. prosinca 1918. Isusovci su počeli s pripremama kanonizacijskog postupka tako da su nam ostavili nekoliko važnih spisa iz toga vremena. Vrijeme između

dvaju svjetskih ratova, posebno politička situacija nakon Drugoga svjetskog rata nisu bili povoljni za ozbiljniji pristup u radu na beatifikaciji. Tek nakon političkih i demokratskih promjena, poslije razorne situacije Domovinskog rata nastali su povoljniji uvjeti za studiozniji pristup istraživanju lika, života i djela sluge Božjega Stadlera.

Crkveni postupak za njegovo proglašenje svetim počeo je u Sarajevu 20. lipnja 2002., a završen je svečanom sjednicom 30. travnja 2008. na Vrhbosanskoj katoličkoj bogosloviji. Nakon što je završen postupak na dijecezanskoj razini, postulator dr. Pavo Jurišić 30. svibnja 2008. odaslao je dokumente i spise iz Sarajeva u Rim te ih na svetkovinu Presvetog Srca Isusova predao Kongregaciji za kauzu svetaca. Kongregacija je imenovala dosadašnjeg postulatora dr. Pavu Jurišića postulatorom i za rimsku fazu procesa. U Rimu su 14. listopada 2008. na Kongregaciji za kauzu svetaca otvoreni spisi

sluge Božjega Josipa Stadlera. Kancelar je pregledao redosljed vođenja postupka na dijecezanskoj razini, način kako su poredani dokumenti i obilježene stranice te utvrdio da je kauza valjano vođena i da su spisi uredno složeni i predani Kongregaciji. Još se očekuje ocjena valjanosti same kauze, dodjela procesa relatoru koji će uz suradnju s postulatorom dalje voditi proces i privesti ga kraju.

Molimo zagovor sluge Božjega Josipa Stadlera za osobne, obiteljske i narodne potrebe. Tko po zagovoru sluge Božjega bude uslišan i dobije koju osobitu milost, neka to priopći naslovu: Postulatura sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, Josipa Stadlera 5, BiH – 71000 Sarajevo, www.josip-stadler.org.

MOLITVA **za proglašenje blaženim** **sluge Božjega Josipa Stadlera**

Oče naš, koji si izvor i počelo svetosti, od Tebe nam dolazi svaki dobar dar. Ti si slugu svojega biskupa Josipa Stadlera postavio za pastira Crkve vrhbosanske u posebno složenim i teškim vremenima. On, *otac sirotinje*, odano je i vjerno služio Tebi te je revno navješćivao radosnu vijest spasenja. U svakom čovjeku, posebno u malenima, siromašnima i onima kojima je potrebna pomoć, pažljivo je gledao svojega brata i sestru u Tvome ljubljennom Sinu Isusu Kristu.

Smjerno Te molimo, udostoji se proslaviti ga čašću oltara kako bi njegov primjer svemu Tvome puku bio snažan poticaj, njegov nauk pouzdan oslonac, a zagovor čvrsta zaštita i sigurna okrijepa. Molimo Te, udijeli nam po njegovim zaslugama milost da Ti u sve dane svojega života vjerno služimo u svetosti duše i tijela napredujući na putu vječnoga spasenja. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Sadržaj:

Predgovor	7
Statut Društva Prijatelja Maloga Isusa	11

DODATAK I.

Prijatelji Maloga Isusa	25
-------------------------------	----

DODATAK II.

Družba sestara Služavki Malog Isusa	31
---	----

DODATAK III.

Sluga Božji Josip Stadler	35
---------------------------------	----

Molitva za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera	49
--	----